

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen, Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 112. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holb05val-shoot-idm140203110288592.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

SCEN. 5.

Polidor. Cavallieren. Leander. En anden Cavallier.

POLIDOR

Her er det Sted, hvor vi skal om Melampe spille,
Hvor Sverdet mellem os vor Trætte skal adskille;
Men jeg min Avindsmand end ey at møde seer.

LEANDER

træder frem fra den anden Side. Her er din Bane-Mand, bekymre dig ey meer.

POLIDOR

Hvo andens Bane-Mand, Leander, her skal være,
Det Sværdet viise vil, det skal Udgangen lære.
Din Overmod dig har forstokket og gjort blind,
Trods ey saa meget, tag i Tide Søftet ind!
Førtryd din Daarlighed, Leander, fald til føye,
Tilbage Byttet giv, saa lader jeg mig nøye,
Saa alt hvad skeet er, jeg ey meer vil tænke paa,
Saa gamle Venskab vi igien fornye maa.

LEANDER

Før Vand til Ild, før Bierg til Søe forvandlet bliver,
Før jeg, O Polidor, Melampe overgiver;
Leander aldrig sig af Trudsler skrække lod,
113 Han aldrig viget har i Slag og Kamp en Fod.
Et ædelt Hierte sig af Ord ey lader spæge,
Til Fred og Venskab du mig aldrig skal bevæge,
Jeg aldrig stikker Sverd i Skeeden, aldrig gaaer
Af dette Sted, før du fra saadan Paastand staaer.

POLIDOR

Du af Haardnakkenhed ey selv kand see den Fare,
Som du dig styrter i. Dit Liv jeg vilde spare,
Som næst min egen Siæl af alting før var kiær;
Men til din Undergang du selv mig tvinger her,
Saa heele Verden skal mig herudi frikiende,
At uden Aarsag jeg mit Sverd har villet vende
Mod min Velgjører, ja at jeg min beste Ven
Ey uden Nød og Tvang i Graven skikker hen.

Her paa trækker de ud. Trompetterne blæser, og de gaaer løs paa hinanden. Naar de har figtet noget, kommer Dorothea ind med udslagen Haar og raaber: